t, at grind áður er deyð í Svínoy

Grind í góðveðri á Svínoyarvík. Eina slíka mynd hevur eingin núlivandi sæð áður

Hann sigur, at tá ið hvalurin á sinni gjørdi landgongd, var nokso nógv brim í Svínoy.

– Hann kom niðan gjøgnum eina møl, og eg leyp oman og skar hann á háls, sigur Jógvan.

Spakir hvalir

Og leygardagin hendi tað so aftur, og aftur hesaferð var Jógvan Joensen við á støðni.

Tað var ein nátabátur, sum fann grindina á Svínoyarvík, og tað gekk væl at fáa fatur á henni.

Jógvan sigur, at teir høvdu bert ein sóknarongul niðri á støðni, men tað var eingin trupulleiki, tí hvalirnir vóru so spakir, at líkt varð til, at teir bíðaðu eftir tørni at vera tiknir, sum hann tekur til.

– Ja, tað hevði ikki verið stórt øðrvísi, um teir vóru tamir, leggur hann aftrat.

Ein lastbilur, sum er í oynni, hjálpti til at hála hvalirnar niðan frá, og alt gekk av tí besta.

Hann heldur, at teir fimm hvalirnir, sum vórðu býttir millum grindamenninar og bygdarfólkið annars, vóru millum 4 og 6 skinn hvør.

– Grindin kemur væl við, og nú so lítið fólk býr í oynni, hevur hvørt húskið fingið nógva grind. Vit eru glað fyri grindina. Vit hava kókað av henni, og hetta er óføra góð grind, sigur Jógvan.

Ein er eldri

Jógvan Joensen er sum nevnt 81 ára gamalur. Hann er næst elsta fólkið í Svínoy. Eitt fólk er í oynni, sum er trý ár eldri enn hann.

Spurdur, hvat hann hevur fingist við gjøgnum lívið, sigur Jógvan, at hann var sjómaður og sigldi við trolara síni bestu ár.

– Pápi min, Jóannes, var bóndi, og vit høvdu ein 6 marka garð, sum tá var tann størsti í oynni. Festið bar einar 200 seyðir.

Jógvan Joensen vaks upp saman við kríatúrum, og hann var eini 35 ára gamalur, tá ið hann fór at fáast við garðin burtur av.

Teir fegnast um góða fongin. Jógvan Joensen standur ytst til vinstru á myndini

Yngri og eldri hjálpast til at skera upp